

Badiou o zlu a dobru

Ve své knížce o zlu, z níž je vybrán také tento citát, píše Alain Badiou (překládám volně z anglického textu, uváděného na internetu):

„Evil is the moment when I lack the strength to be true to the Good that compels me.“

„Ke zlu dochází v té chvíli, kdy se mi nedostává sil k tomu, abych byl pravdivý v odpovědi na výzvu dobra.“

Musel bych to číst v původním kontextu, který nemám k dispozici, ale obávám se, že mnou přeložený (a někým mně neznámým vybraný) citát má v sobě kromě velké dávky pravdivosti také jisté vážné nedostatky. Po mého soudu k samotné výzvě k pravdivosti za strany ‚dobra‘ náleží jistý moment polemičnosti proti určitému zlu ve smyslu jakéhosi varování před selháním z mé strany. To ovšem znamená, že sama výzva ‚dobra‘ už mé selhání jakoby předjímá a varuje před ním. To znamená dále, že jak výzvy – já bych řekl „pravdy“ nebo „ryzí nepředmětnosti“ raději než dobra – tak i předjímané selhání musí mít charakter jakési nepředmětné, ale skutečné vazby na konkrétní, jedinečnou mou aktuální situovanost ve skutečném světě, která má vždycky v sobě i prvky mé osobní minulosti, tedy i mého různého minulého selhání – tradičně snad „hříšnosti“. Jde o to, že nikdy nestojím před výzvami „dobra“ jako čistý (ještě nezatížený) subjekt, který se jen rozhoduje tváří v tvář nepředmětným výzvám „dobra“.

(Písek, 190210-3.)